

رئیس جمهور در اجلاس سیکا مطرح کرد

نمی‌توانیم به صورت یک طرفه به برجام متعهد باقی بمانیم

گروه سیاست: رئیس‌جمهور که روز جمعه در بیشکک قزاقستان و در نوزدهمین اجلاس سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای شرکت کرده بود، همان شب به دوشنبه، پایتخت تاجیکستان، رفت تا در پنجمین کنفرانس تعادل و اعتمادسازی...

صفحه ۲

یکشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۹۸ | ۱۲ شوال ۱۴۴۰ | ۱۶ ژوئن ۲۰۱۹

چالش کسری ۳۵ هزار میلیارد تومانی بودجه در تأمین اجتماعی

شطرنج در شستا

گفت‌وگو با مصطفی تاجزاده درباره بهنگامی و نابهنگامی تصمیمات سیاسی

اکنون چه باید کرد؟

اکنون زمان استفاده هر چه بیشتر از ابزار دیپلماسی است

باید تأکید کنیم، ترامپ میز مذاکره را ترک کرد

روش‌های سنتی سیاست‌ورزی پاسخ‌گو نیست

عکس: سهند تاجی، شرق

صفحه ۶

رئیس‌خواستار مشارکت در روند تحولات دستگاه قضائی شد

قوه قضائیه در ترازوی قضاوت

گروه سیاست: رئیس قوه قضائیه در اقدامی بی‌سابقه در فراخوانی خواستار مشارکت و برقراری ارتباطی دوسویه بین عموم مردم جامعه با دستگاه قضا شد تا این بار فضای مجازی و رسانه‌ها دو بازوی مهم در تحول و اصلاح قوه قضائیه باشند...

صفحه ۳

سال شانزدهم | شماره ۳۴۵۱ | ۱۶ صفحه | ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

پیامدهای پادرمیانی‌های بین‌المللی

فریدون مجلسی . تحلیلگر روابط بین‌الملل

خواستم بنویسم «آیا میانجیگری‌ها کارساز خواهد بود؟»، دیدم پادرمیانی اگرچه عامیانه‌تر به نظر می‌رسد اما درباره مشکلات و موانع رابطه ایران و آمریکا -که برای میانجیگری حالت رسمی‌تر و حقوقی‌تری قائل است و نیاز به نوعی تفاهم و بلکه توافق طرفین دارد- در شرایط کنونی امکان‌پذیر به نظر نمی‌رسد. محمدجواد ظریف در آخرین مصاحبه مطبوعاتی خود مسئله را کاملاً ساده و روشن مطرح کرد: «اصلاً ما نه تمایل به رابطه با آمریکا داریم، نه نیازی به آن داریم و نه کاری به کار آنها داریم. تحریم اقتصادی را توریسم اقتصادی می‌دانیم». به‌عبارت دیگر می‌گوید ما اصلاً نمی‌خواهیم با شما طرف باشیم، چرا دست از سر ما برنمی‌دارید؟ سخن بسیار ساده و منطقی به نظر می‌رسد، به شرط آنکه رابطه دو کشور معادله‌ای تک‌مجهولی باشد؛ «با ما رابطه نداشته باشند، تحریم هم نکنند!» اما مسئله این است که رابطه متقابل دو کشور یک معادله نیست، مجموعه‌ای از معادلات منطقه‌ای و روابط چندجانبه دو کشور مطرح است، با مجهولات بسیار و با سابقه‌ای ۴۰ساله. ای کاش می‌شد پاسخ معادله تک‌مجهولی ظریف را یافت و مسائل را با یک پنچ‌گیری جزئی حل کرد اما چنین نیست. در این مسئله اسرائیل هم وجود دارد که در نگرش غالب سیاست خارجی جمهوری اسلامی، وضعیت روشنی دارد.

ادامه در صفحه ۲

گروه خودروسازی سایپا

نمایشگاه دائمی پویش ملی بومی‌سازی قطعات صنعت خودرو

گروه خودروسازی سایپا در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی و «رونق تولید» و نیز بهره‌گیری از توان متخصصان ایرانی، «پویش ملی بومی‌سازی قطعات صنعت خودرو» را راه اندازی کرده و بدین منظور از تمامی شرکت‌های دانش بنیان، صنعت گران، دانشگاهیان و نخبگان کشور دعوت می‌نماید هرگونه طرح و پیشنهاد علمی و عملی خود را برای توسعه داخلی سازی قطعات، تولید محصولات جدید و کاهش ارزیابی در صنعت خودرو به دبیرخانه این پویش ملی ارائه دهند. علاقه‌مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر و دقیق‌تر می‌توانند از طریق تماس با مرکز تحقیقات و نوآوری صنایع خودرو سایپا، بازدید از سایت اینترنتی و یا مراجعه حضوری به نمایشگاه دائمی قطعات بومی نشده مورد نیاز صنعت خودرو اقدام نمایند.

محل نمایشگاه دائمی: شرکت سازه گستر سایپا (کیلومتر ۹ جاده مخصوص کرج)

زمان بازدید: شنبه الی چهارشنبه / ساعت ۸ الی ۱۶

جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی اینترنتی www.airicsaipa.com مراجعه فرمایید.

www.saipacorp.com

یادداشت

تهدید پتروشیمی و فرصت اصلاحات

حسین حقگو کارشناس اقتصادی

فشارها و تهدیدها گاه فرصت‌هایی ارزشمند فراهم می‌آورند و آزمایشگاهی می‌سازند تا قوت‌ها و ضعف‌های عملکرد خود را بازشناسیم و در راستای بهبود این وضعیت تلاش کنیم؛ فرصتی که در شرایط عادی به سبب حجم مسائل و مشکلات و اسارت در روزمرگی‌ها کمتر فراهم می‌شود. با قرارگرفتن یکی از مهم‌ترین هلدینگ‌های پتروشیمی کشورمان در فهرست تحریم‌های آمریکا می‌توان خط تحریمی را مشاهده کرد که معطوف به حوزه‌ای از اقتصاد صنعتی کشور است که عمده‌تا متکی به منابع طبیعی و معدنی یا به عبارتی منبع‌محور است؛ از تولید نفت و فلزاتی مانند فولاد و... تا پتروشیمی. مزیت رقابتی در این نوع محصولات معمولاً از وجود منابع طبیعی محلی یا موجود در کشور حاصل می‌شود؛ محصولاتی که نقش مهمی در نظام اقتصادی کشورمان دارند و حدود ۸۷ درصد صادرات میهن‌مان را تشکیل می‌دهند. این در حالی است که براساس پنج برنامه توسعه‌ای کشور پس از انقلاب و برنامه ششم توسعه که اکنون در حال اجراست و نیز سند چشم‌انداز، باید روند حرکت توسعه‌ای کشور نه در مسیر فعلی؛ بلکه در جهت خلاف آن و توانمندی صنایع متکی به دانش پیشرفته، علم و فناوری باشد. اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که ارزش افزوده صنعتی کشور در دو دهه در مجموع روندی نزولی را طی کرده و از ۱۹۰۹ درصد در سال ۱۳۷۰ به ۱۵۰۳ درصد در سال ۹۳ کاهش یافته که از مهم‌ترین علل آن افزایش سهم صنایع متکی به مواد خام معدنی و انرژی پایه به جای صنایع ساخت‌محور بوده است؛ به‌طوری‌که سهم صنایع هیدروکربوری از ۲۰۵ درصد در سال ۸۳ به ۳۸۰ درصد در سال ۹۳ رسیده است. این امر ضمن ایجاد اختلال در فرایند توسعه اقتصادی، سبب کاهش قدرت ملی و ضربه‌پذیری اقتصادی کشور نیز شده است. صنعت پتروشیمی به‌عنوان یک صنعت هیدروکربور پایه در چند دهه اخیر توفیقات بزرگی را کسب و بعد از نفت به بزرگ‌ترین صنعت ارزآور کشور تبدیل شده است (بین ۱۴ تا ۱۷ میلیارد دلار). صنعتی که ظرفیت تولید آن بالای ۶۲ میلیون تن با تولید حداقل ۳۵۰ نوع محصول است و بالغ بر ۱۲۰ تا ۱۴۰

ادامه در صفحه ۴

عرض حال

نیمه پر سفر آبه

غلامرضا نظربلند . تحلیلگر

شینزو آبه، نخست‌وزیر ژاپن، در حالی به دیدار خود از تهران پایان داد که دنیای رسانه ضمن پوشش اخبار مربوط به این سفر، کم‌وبیش چنین

القا کرد که او دست خالی به کشورش بازگشته است. در ذیل چنین فضایی، رسانه‌های غالب تلاش کردند که با هیجانی‌کردن محیط خبری، ازجمله از طریق به‌کارگیری الفاظ کلیشه‌ای پرزاده مانند «خبر عاجل» یا breaking news که در مراحل پیچیده و پیشرفته به شرطی‌کردن محیط می‌انجامد، مخاطب بیشتری برای خود دست‌وپا کنند و رکورد پربیننده‌ترین را برای خود به ثبت برسانند. این در حالی بود که گزاره‌ای مانند «شایسته مبادله پیام ندانستن ترامپ» رنگ می‌یافت و گزاره «هیچ ملت آزاد‌های مذاکره زیر فشار را قبول نمی‌کند»، نمودی مناسب نمی‌یافت. طبیعی و بدیهی است که ایجاد چنین فضای ملتهبی، نگرانی هر ایرانی دلباخته مام میهن و هر انسان آزاد‌ای را که دست رد بر سینه جنگ می‌زند، به همراه می‌آورد. اما پرسش این است که مگر عالم سیاست با آن هزارتوی و آن همه پیچیدگی طبیعی و مصنوعی‌اش فقط به یک گزاره بند است؟ افزون بر این، چطور است که گزاره «هیچ ملت آزاد‌های، مذاکره زیر فشار را قبول نمی‌کند» که نه تنها گزاره قبلی را تکمیل می‌کند، بلکه خواسته ناظر بر تداوم تلاش دولتمرد اول کشور آفتاب تابان هم به‌نوعی در آن می‌گنجد، بازتاب مناسب و درخوری نمی‌یابد! اگر برای درک بهتر این گزاره مشکلی در کار است می‌توانیم حداقل با مراجعه به کتاب «A peace to End All Peace» اثر نامی حقوق‌دان و تاریخ‌دان آمریکایی، دیوید فرانکمن، (ترجمه‌شده به فارسی با عنوان «صلحی که همه صلح‌ها را بر باد داد» و زیرعنوان «فروپاشی امپراتوری عثمانی و شکل‌گیری خاورمیانه معاصر») رفع اشکال کنیم. در این کتاب پر از منبع و ماخذ و سند می‌بینیم که همین کشور‌های غربی که امروز دم از صلح و دوستی و حقوق بشر می‌زنند، در پی وقوع جنگ جهانی اول با نام مزین به صلح (قرارداد صلح پاریس)، خاورمیانه دروغین اختراع کردند و برای همیشه بین مردم این خطه فوق‌العاده استراتژیک اختلاف افکندند و بستر بروز جنگ‌های سریالی خاتمان‌سوز در آن را فراهم کردند.

ادامه در صفحه ۲